

THE ETI BASE CODE

1. อิสระในการจ้างงาน

- 1.1 ห้ามมิให้มีการใช้แรงงานบังคับ แรงงานผูกมัด หรือแรงงานนักโทษที่ไม่เต็มใจ
- 1.2 ห้ามนายจ้างเรียกเก็บเงินมัดจำหรือเอกสารส่วนตัวของพนักงาน พนักงานมีอิสระที่จะลาออกจากงานเมื่อมีการแจ้งให้ทราบล่วงหน้าในระยะเวลาที่เหมาะสม

2. การเคารพสิทธิ์ในการเข้าร่วมสมาคมและการเจรจาต่อรอง

- 2.1 พนักงานทุกคนมีสิทธิ์เข้าร่วมหรือจัดตั้งสหภาพทางการค้าด้วยความสมัครใจและมีสิทธิ์ในการเจรจาต่อรอง
- 2.2 นายจ้างจะต้องมีทัศนคติที่ดีต่อการดำเนินการของสหภาพทางการค้าและกิจกรรมที่เกิดขึ้นในองค์กร
- 2.3 ตัวแทนของพนักงานจะไม่ได้รับการเลือกปฏิบัติ และสามารถปฏิบัติหน้าที่ในฐานะตัวแทนพนักงานในสถานประกอบการได้โดยสะดวก
- 2.4 ในกรณีที่การสมาคมและสิทธิ์ในการเจรจาต่อรองถูกจำกัดหรือห้ามโดยกฎหมาย นายจ้างจะต้องอ่านรายความสะดวกหรือไม่ปิดบังการดำเนินการใดๆทางอ้อมหรือคล้ายคลึง อันจะนำไปสู่การมีอิสระสมาคมและได้รับสิทธิ์ในการเจรจาต่อรอง

3. สภาพการทำงานที่ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะ

- 3.1 จะต้องจัดให้มีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ปลอดภัยและถูกสุขลักษณะ โดยตระหนักรถึงการให้ความรู้เกี่ยวกับว่า สภาพการทำงานและอันตรายอยู่เสมอ มีขั้นตอนการป้องกันอุบัติเหตุอย่างเพียงพอและการบาดเจ็บที่อาจเกิดขึ้นจากการปฏิบัติงานโดยการกำหนดวิธีปฏิบัติงานที่เหมาะสม ลดสาเหตุของอันตรายที่เกิดจากสภาพแวดล้อมในการทำงาน
- 3.2 พนักงานจะได้รับการฝึกอบรมด้านสุขอนามัยและความปลอดภัยอย่างสม่ำเสมอ รวมถึงมีการเก็บบันทึก และการอบรมดังกล่าวจะต้องจัดให้มีช้าสำหรับพนักงานใหม่หรือพนักงานที่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานในหน้าที่ใหม่
- 3.3 การจัดให้มีห้องน้ำและน้ำดื่มที่สะอาดที่พนักงานสามารถเข้าถึงได้ และอาจจัดให้มีสถานที่เก็บอาหารตามความเหมาะสม
- 3.4 ถ้ามีการจัดที่พักให้พนักงาน ที่พักจะต้องสะอาด ปลอดภัย และสอดคล้องกับความต้องการเบื้องต้นของพนักงาน
- 3.5 บริษัทฯจะมอบหมายให้มีตัวแทนผู้บุริหารระดับสูงทำหน้าที่ดูแลเรื่องสุขอนามัยและความปลอดภัย

4. การไม่ใช้แรงงานเด็ก

- 4.1 จะไม่มีการจ้างแรงงานเด็กเพิ่ม
- 4.2 บริษัทฯ จะพัฒนาหรือมีส่วนร่วมในการให้การส่งเสริมนโยบายและแผนการสำหรับการเปลี่ยนแปลงแรงงานเด็กที่พบ เพื่อให้แรงงานเด็กเหล่านี้สามารถที่จะเข้าศึกษาต่อจนกระทั่งพ้นวัยเด็ก และคำนึงถึงของแรงงานได้ระบุในภาคผนวก
- 4.3 แรงงานเด็กหรือแรงงานผู้เยาว์ที่อายุต่ำกว่า 18 ปี จะไม่ได้รับมอบหมายให้ปฏิบัติงานในเวลากลางคืนหรือภายใต้สภาพที่อันตราย

- 4.4 นโยบายและวิธีปฏิบัติจะต้องสอดคล้องกับข้อบัญญัติที่เกี่ยวข้องกับมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ (ILO)

5. การจ่ายค่าตอบแทน

- 5.1 ค่าจ้างและผลประโยชน์ที่จ่ายสำหรับการทำงานในแต่ละสัปดาห์จะต้องเป็นไปตามมาตรฐานตามกฎหมายของประเทศไทย หรือมาตรฐานของอุตสาหกรรมนั้น อันได้อันหนึ่งซึ่งสูงกว่า ค่าจ้างควรจะพอเพียงต่อความต้องการพื้นฐานและการเก็บออม
- 5.2 พนักงานทุกคนจะต้องได้รับข้อมูลเงื่อนไขการจ้างงานเป็นลายลักษณ์อักษรที่สามารถเข้าใจได้ เกี่ยวกับค่าจ้างก่อนที่จะจ้างงาน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งค่าจ้างในแต่ละช่วงเวลาที่ปฏิบัติตาม
- 5.3 ไม่อนุญาตให้มีการหักค่าจ้างเพื่อการลงโทษทางวินัย ไม่ว่าจะเป็นการหักจากค่าจ้างรายได้เงื่อนไขของกฎหมาย โดยปราศจากความยินยอมของพนักงาน การลงโทษทางวินัยจะต้องมีการเก็บบันทึก

6. ชั่วโมงทำงานจะต้องไม่เกินที่กำหนด

- 6.1 ชั่วโมงทำงานจะต้องสอดคล้องกับกฎหมายท้องถิ่นและมาตรฐานอุตสาหกรรม อันได้อันหนึ่งที่สูงกว่า
- 6.2 ไม่ว่าในสถานการณ์ใดๆ พนักงานจะต้องไม่ปฏิบัติตามในชั่วโมงทำงานปกติมากกว่า 48 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ และมีวันหยุดอย่างน้อย 1 วันในทุกๆ 7 วันโดยเฉลี่ย การทำงานล่วงเวลาจะต้องทำด้วยความสมัครใจและไม่เกิน 12 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ ต้องไม่เกิดขึ้นเป็นประจำและจะต้องจ่ายค่าตอบแทนตามหลักเกณฑ์

7. การไม่เลือกปฏิบัติ

- 7.1 จะต้องไม่มีการเลือกปฏิบัติในการจ้างงาน การจ่ายค่าตอบแทน การได้รับการฝึกอบรม การเลื่อนตำแหน่ง การเลิกจ้างหรือการเกษียณอายุ โดยคำนึงถึงเชื้อชาติ วรรณะ ชาติกำเนิด ศาสนา อายุ ความพิการ เพศ สถานะภาพทางการสมรส ความฝึกฝีเรื่องเพศ การเป็นสมาชิกสหภาพ หรือความเชื่อทางการเมือง

8. การจ้างงานตามกฎหมาย

- 8.1 การปฏิบัติตามจะต้องอยู่ภายใต้พื้นฐานของความสัมพันธ์ในการจ้างงานที่เป็นที่ยอมรับที่กำหนดขึ้นตามกฎหมาย และแนวทางปฏิบัติของประเทศไทย
- 8.2 ข้อผูกมัดต่อพนักงานภายใต้กฎหมายแรงงานและประกันสังคมและข้อกำหนดที่เกิดจากความสัมพันธ์ในการจ้างงานตามปกติไม่สามารถหลีกเลี่ยงโดยการใช้แรงงานเด็ก ผู้รับเหมาช่วง หรือแรงงานที่ทำงานที่บ้าน หรือโดยการใช้เงื่อนไขในการฝึกงานซึ่งไม่มีจุดประสงค์ที่แท้จริงเพื่อเพิ่มทักษะหรือเกือกรางงานโดยทั่วไป นอกจากนี้ ข้อผูกมัดดังกล่าวไม่สามารถหลีกเลี่ยงโดยการใช้สัญญาจ้างงานที่เป็นลักษณะเงื่อนไขตายตัวและกินเวลาเกินควร

9. การไม่อนุญาตให้มีการลงโทษที่รุนแรง

- 9.1 ไม่อนุญาตให้มีการทรมานทางร่างกายหรือทางวินัย การข่มขู่ทางร่างกาย การข่มขู่เรื่องเพศ หรือการข่มขู่ด้วยวาจาหรือรูปแบบอื่นๆเพื่อการขู่เยี้ยน

หลักการดังกล่าวเน้นกำหนดขั้นมาเป็นมาตรฐานเบื้องต้นและไม่ใช่มาตรฐานสูงสุด และหลักการนี้จะไม่ถูกนำมาใช้เพื่อเป็นข้อจำกัดในการที่จะปฏิบัติตามมาตรฐานที่สูงกว่านี้ บริษัทฯต่างๆที่กำลังนำมาตรฐานนี้มาประยุกต์ใช้จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศไทยและกฎหมายอื่นๆที่เกี่ยวข้องกับที่ได้มีการกำหนดไว้ในแต่ละหัวข้อ และเมื่อมีการกล่าวถึงเรื่องเดียวกันทั้งในกฎหมายและหลักการพื้นฐานให้ปฏิบัติตามมาตรฐานที่สูงกว่า

10. เอกสารแนบ A: มาตรฐานนานาชาติที่เกี่ยวข้อง

องค์กรแรงงานระหว่างประเทศได้รับการก่อตั้งขึ้นมาเพื่อทำหน้าที่รับผิดชอบในการจัดทำมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศที่รวมรวมมาจากประชาชนทั่วโลก โครงการไตรภาคีขององค์กรแรงงานระหว่างประเทศประกอบด้วยนายจ้าง ลูกจ้าง หน่วยงานรัฐบาล ร่วมกับผู้เชี่ยวชาญในทุกอุตสาหกรรมขององค์กรแรงงานระหว่างประเทศได้รับ ทำให้องค์กรแรงงานระหว่างประเทศมีอำนาจโดยถูกต้องตามกฎหมายในการเป็นแหล่งข้อมูลมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศ

มาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศได้กำหนดเป็นอนุสัญญา โดยมีผลมาจากการประชุมระหว่างประเทศและข้อผูกพันของมรรธ์ที่ได้รับการแก้ไขให้ถูกต้องและมีความนำเสนอเพิ่มเติมเพื่อเป็นแนวทางให้แก่รัฐบาล สมาชิกขององค์กรแรงงานระหว่างประเทศของมรรธ์จะต้องมีการจัดทำรายงานเป็นประจำในเรื่องที่เกี่ยวกับการแก้ไขอนุสัญญาให้ถูกต้องตามมาตรฐานขององค์กรแรงงานระหว่างประเทศ สิ่งที่พนจาก การดูแลตรวจสอบจากหน่วยงานต่างๆจะทำให้เกิดเป็นหลักการขององค์กรแรงงานระหว่างประเทศ

หลักการอนุสัญญาและคำแนะนำต่างๆเหล่านี้ประกอบด้วย :

- อนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศข้อ 29 และ 105 และคำแนะนำข้อ 35 (แรงงานบังคับและแรงงานที่มีข้อผูกมัด)
- อนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศข้อ 87 (อิสรภาพในการเข้าร่วมสมาคม)
- อนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศข้อ 98 (สิทธิในการรวมกลุ่มและเจรจาต่อรอง)
- อนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศข้อ 100 และ 111 และคำแนะนำข้อ 90 และ 111 (ความเท่าเทียมกันการได้รับค่าตอบแทนสำหรับพนักงานชายและหญิงที่ปฏิบัติงานในตำแหน่งเดียวกัน ; การไม่เลือกปฏิบัติในการจ้างงานและตำแหน่งงาน)
- อนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศข้อ 138 และคำแนะนำข้อ 146 (อายุขันต่า)

แม้ว่าจะไม่ใช่อนุสัญญาหลักขององค์กรแรงงานระหว่างประเทศ ยังมีมาตรฐานแรงงานระหว่างประเทศอื่นๆโดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เกี่ยวข้องกับหลักการของ ETI ซึ่งรวมถึง :

- อนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศข้อ 135 & คำแนะนำข้อ 143 (อนุสัญญาเรื่องตัวแทนของพนักงาน)
- อนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศข้อ 155 & คำแนะนำข้อ 164 (อาชีวอนามัยความปลอดภัยและสุขภาพ)
- อนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศข้อ 159 & คำแนะนำข้อ 168 (การฟื้นฟูอาชีพ & การจ้างงาน / คนพิการ)
- อนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศข้อ 177 & คำแนะนำข้อ 184 (การทำงานที่บ้าน)

11. เอกสารแนบ B: คำจำกัดความ

เด็ก: บุคคลใดที่มีอายุน้อยกว่า 15 ปีเว้นแต่กฎหมายอายุขันต่าของท้องถิ่นกำหนดอายุที่ต้องได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานที่สูงกว่า อย่างไรก็ต้องกฎหมายขั้นต่าของท้องถิ่นกำหนดไว้ที่อายุ 14 ปีในประเทศไทยกำหนดให้ต่ำกว่าอนุสัญญาแรงงานระหว่างประเทศข้อ 138 จะใช้มาตรฐานที่ต่ำกว่า

ผู้เยาว์ : พนักงานที่มีอายุมากกว่าคำนิยามของเด็กที่กำหนดไว้ข้างต้นและอายุน้อยกว่า 18

แรงงานเด็ก: งานใดๆที่กระทำโดยเด็กหรือผู้เยาว์ที่มีอายุน้อยกว่าที่กำหนดตามคำนิยามข้างต้น ซึ่งไม่สอดคล้องกับมาตรฐานขององค์กรแรงงานระหว่างประเทศที่เกี่ยวข้อง และงานใดๆที่อาจก่อให้เกิดอันตรายหรือมีผลกระทบต่อการศึกษาของเด็กหรือผู้เยาว์ หรือมีอันตรายต่อสุขภาพหรือสภาพร่างกาย จิตใจ ศีลธรรม หรือการพัฒนาทางสังคมของเด็กหรือผู้เยาว์